

ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΣ: Η ΒΑΣΙΚΗ ΑΝΤΛΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΠΙΔΡΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Λοιπόν, ας πούμε ότι είστε εργάτης και κάποια στιγμή ο μισθός σας είναι 700 ευρώ. Ας πούμε ότι πληρώνετε 400 ευρώ για σούπερ μάρκετ και λογαριασμούς και αφήνετε 300 ευρώ για «λοιπά έξοδα». Μετά τον οδοντογιατρό, τη βλάβη ψυγείου, τα ρούχα και τα παπούτσια, ας πούμε ότι βάζετε και στην άκρη.

Εν τω μεταξύ, το ελληνικό κράτος κονομάει από τις συναλλαγές σας όσο έχει κανονίσει μέσω ΦΠΑ. Ας πούμε, σε μήνες χωρίς οδοντογιατρούς και ψυγεία, 24% των 400 ευρώ, δηλαδή 96 ευρώ.

Μετά έρχονται οι «κρίσεις». Δηλαδή όλα ακριβαίνουν, αλλά ο μισθός σας μένει σταθερός. Το αποτέλεσμα είναι τα έξοδά σας που αποδίδουν ΦΠΑ στο κράτος να αυξάνονται, τόσο ως απόλυτοι αριθμοί όσο και ως ποσοστό του μισθού σας. Πληρώνετε περισσότερα στο σούπερ και τους λογαριασμούς – και αποταμιεύετε λιγότερα. Άρα αυξάνονται τα κρατικά έσοδα από τη διαδικασία. Στα μόνους για το κράτος, όλο και λιγότερος μισθός μένει «αναξιοποιήτος» - γιατί όλο και περισσότερος μισθός υπόκειται σε ΦΠΑ.

Με νούμερα: Ας πούμε ότι σε ένα χρόνο, ο πληθωρισμός του σούπερ μάρκετ ήταν 30%. Δηλαδή τώρα λογαριασμοί συν σούπερ ίσον 520 ευρώ. Άρα ΦΠΑ ίσον 24% των 520, δηλαδή 124,80 ευρώ. Αύξηση κρατικών εσόδων επίσης 30%. Το ελληνικό κράτος αυξάνει τα έσοδά του αναλόγως πληθωρισμού απομυζώντας τις δραστηριότητές σας, ως συνήθως. Το μαγικό είναι ότι *εσείς βγαίνετε φτωχότερος από τη διαδικασία – ενώ το κράτος όχι*.

Στην πράξη μάλιστα, ο κρατικός πλούτος αυξάνεται ταχύτερα από τον πληθωρισμό. Αυτό συμβαίνει γιατί οι αυξήσεις τιμών δεν είναι ίδιες για όλα τα εμπορεύματα. Περιέργως, αυτά που ακριβαίνουν είναι ακριβώς τα εμπορεύματα που έχουν να κάνουν με την αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης: το γάλα και το λάδι εκτοξεύονται – το τσιμέντο, τα σίδερα, και ειδικά η εργασία, όχι και τόσο. Άρα τα αφεντικά και το κράτος τους αυξάνουν τα έσοδά τους με ρυθμούς πληθωρισμού τροφίμων, ενώ τα έξοδά τους αυξάνονται με τους «μικρότερους» ρυθμούς του πληθωρισμού τσιμεντών, χάλυβα, ενέργειας (αναλόγως επιδοτήσεων)... *αλλά βασικά μισθών*. Τα κέρδη που προκύπτουν είναι τόσο με-

γαλύτερα όσο πιο στάσιμος μένει ο μισθός. Καλό ε;

Εδώ εντοπίζονται και ορισμένες ενδιαφέρουσες πολιτικές περιπλοκές. Γιατί τώρα ο ΦΠΑ εφαρμόζεται σε όλο και μεγαλύτερο κομμάτι του μισθού. Ας πούμε, στην οριακή περίπτωση που αναγκάζεστε να δίνετε ολόκληρο τον μισθό σας στο σούπερ μάρκετ, το ελληνικό κράτος θα έχει κατορθώσει να βάζει χέρι στο 24% του μισθού σας, δηλαδή σε 168 ευρώ. Πριν έβαζε χέρι μόνο στο 13% του μισθού σας (96 ευρώ). Το ποσοστό της συνολικής κοινωνικής εργασίας που καταλήγει σε κρατικά έσοδα αυξάνεται. Αυτό σημαίνει όλο και στενότερο κρατικό έλεγχο της οικονομικής δραστηριότητας (η πολιτική όψη που λέγαμε).

Αλλά ούτε εκεί μένει το πράγμα. Ενίοτε, το ελληνικό κράτος επιβάλλει «αυξήσεις του κατώτατου μισθού», για να μας στηρίξει και να μην υποφέρουμε. Προσέχει βέβαια ώστε οι αυξήσεις μισθών να είναι πάντα κατώτερες του πληθωρισμού. Το αφεντικό κολλάει στο κούτελό μας ένα πενηντάρικο παραπάνω κι εμείς αντί να κόψουμε δύο γάλατα την εβδομάδα, κόβουμε μόνο το ένα. Έτσι όμως το κράτος εισπράττει τον ΦΠΑ από το επιπλέον πενηντάρικο. Το τελικό αποτέλεσμα των «αυξήσεων του βασικού» είναι πολλαπλό: το αφεντικό πουλάει ένα γάλα παραπάνω – εμείς αγοράζουμε ένα γάλα λιγότερο, αλλά λέμε «πάλι καλά» – το κράτος τσιμπάει 12 ευρώ από το πενηντάρικο. Σούμα: το ποσοστό του μισθού που υπόκειται σε ΦΠΑ πάλι αυξάνεται μαζί αυξάνονται και τα απόλυτα μεγέθη του ΦΠΑ που εισπράττει το κράτος. Εδώ, πρέπει να το παραδεχτούμε, έχουμε και μια κάποια έμμεση φορολόγηση των αφεντικών (το κράτος δεν θέλει να αφήσει τα αφεντικά να καρπώνονται ολόκληρο το όφελος του πληθωρισμού).

Σημειώστε επίσης ότι το κράτος ενισχύει στοχευμένα αυτές τις συμφέρουσες διαδικασίες μέσω επιμέρους πολιτικών. Ένα παράδειγμα: η καούρα με τις «ηλεκτρονικές συναλλαγές» εξασφαλίζει ότι το χρήμα που αλλάζει χέρια δίχως να υπόκειται σε ΦΠΑ μειώνεται έως εξαφανίσεως (μιλάμε βέβαια για το χρήμα των εργατών – το χρήμα των μαφιόζων είναι άλλο καπέλο), αλλά και ότι οι τράπεζες παίρνουν το μερτικό τους. Άλλο παράδειγμα: η «φορολόγηση των υπερκερδών» των ηλεκτρικών εταιρειών διεκδικεί μεγαλύτερο μερίδιο από τα ηλεκτρικά μας

Η ΤΙΤΑΝ Α.Ε ΝΙΩΘΕΙ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Μην ανησυχείτε πάντως. Εκτός από τις αγορές όπλων, το ελληνικό κράτος φροντίζει ώστε επιλεγμένοι καπιταλιστές να τρέφονται επαρκώς. Για παράδειγμα, τα τσιμέντα ΤΙΤΑΝ σημειώνουν ρεκόρ κερδών από το 2022, όπως μπορείτε να πιστοποιήσετε και μόνες σας αν γράψετε «ΤΙΤΑΝ ρεκόρ κερδών» στην μπάρα της γνώσης. Με άλλα λόγια, η καλή τύχη της ΤΙΤΑΝ Α.Ε ξεκίνησε μαζί με την «πληθωριστική κρίση» και συνεχίστηκε το 2023, όταν ο όμιλος ΤΙΤΑΝ «υπερδιπλασίασε τα καθαρά κέρδη του στα 198 εκ. ευρώ». Πώς κι έγινε αυτό το θαύμα; Μα γιατί οι πωλήσεις του ομίλου αυξήθηκαν κατά 14% και διαμορφώθηκαν σε 1.892 εκατ. ευρώ [αυτό είναι σχεδόν 2 δις] το πρώτο εννεάμηνο του 2023 χάρη στους υψηλότερους όγκους πωλήσεων σε όλες τις αγορές **και στα αυξημένα επίπεδα τιμών**.²

Προφανώς τα «αυξημένα επίπεδα τιμών» αφορούν περισσότερο τα τσιμέντα που παράγει και πουλάει η εταιρεία, παρά τις πρώτες ύλες και την εργασία που καταναλώνει όπως περιγράφουμε στο κυρίως κείμενο. Και επειδή οι «πρώτες ύλες» περιλαμβάνουν το ηλεκτρικό ρεύμα, μπορούμε να θυμηθούμε ότι, από την αρχή της «κρίσης», «οι ενεργοβόρες βιομηχανίες της χώρας» πλήρωνα το ρεύμα με σταθερό τιμολόγιο. Και ότι επίσης, οι ίδιες «ενεργοβόρες βιομηχανίες», κάπως

είχε τύχει να έχουν στην ιδιοκτησία τους τους «ιδιώτες παρόχους» ηλεκτρικού ρεύματος. Ας πούμε η ΗΡΩΝ ανήκει στην κατασκευαστική ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ, η οποία με τη σειρά της βρίσκεται «σε στρατηγική συμμαχία με τα τσιμέντα ΤΙΤΑΝ».³

Όσο για το πού πουλιούνται τα τσιμέντα, ας σημειώσουμε ότι το ελληνικό κράτος, ήδη επί καραντίνας, επιδοτούσε με τρέλα κάθε κατασκευαστική εργασία μέσω «προγραμμάτων εξοικονομώ».⁴ Σήμερα, οι ίδιες διαδικασίες κορυφώνονται και το ελληνικό κράτος βρίσκεται εν τω μέσω «του μεγαλύτερου προγράμματος δημοσίων έργων έπειτα από τους Ολυμπιακούς Αγώνες».⁵ Συνολικό κόστος των δημοσίων έργων ίσον 16 δις και βλέπουμε. Όσο δηλαδή και τα όπλα που αγοράζονται εν τω μεταξύ.

Ο ΚΟΥΛΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ο Πρωθυπουργός μας, πάντως, αποκαλεί τα όσα περιγράψαμε «μεγέθυνση του δημόσιου πλούτου με σκοπό να επιστρέφει στην κοινωνία». Ορίστε και μερικά σχετικά αποσπάσματα από το πρωτοχρονιάτικο μήνυμά του:

Ο καινούριος χρόνος γίνεται (...) πρόλογος μιας άλλης εποχής. Με καλύτερους μισθούς, με υψηλότερες συντάξεις, ήδη από τις πρώτες εβδομάδες του νέου έτους. Σε μια πατρίδα της οποίας τα σύνορα θωρακίζονται και οι αμυντικές δυνάμεις εξοπλίζονται. Ενώ η εθνική φωνή ακούγεται, ηχηρή πλέον, στα διπλωματικά και γεωπολιτικά μέτωπα (...).

Ο στρατηγικός σκοπός μας είναι ο πολυδιάστατος εκσυγχρονισμός (...) Στο δρόμο της ανάπτυξης που μεγεθύνει τον δημόσιο πλούτο με στόχο αυτός να επιστρέφει στην κοινωνία (...).

Χρόνια πολλά! Καλή χρονιά! Υγεία και δύναμη σε όλους και όλες!⁷

έξοδα για λογαριασμό του κράτους. Τέλος, το κράτος χρησιμοποιεί τα αυξημένα του έσοδα για να «επιδοτήσει» επιλεγμένα αφεντικά, συνεπώς να στρέψει την κοινωνική εργασία προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις.

Η σεμνή και σιωπηρή διαδικασία ενίοτε καταγράφεται από τους ειδικούς οικονομολόγους. Σύμφωνα με τον Βασίλη Πανουσόπουλο, «ειδικό επιστήμονα της δημόσιας διοίκησης»,

ο πληθωρισμός αποτελεί για το κράτος έναν επιπλέον οριζόντιο φόρο (Inflation tax) με μηδενικό κόστος διαχείρισης (ελέγχου, συλλογής, επιβολής) που βελτιώνει αυτόματα τα δημόσια οικονομικά (...). Το βασικό ερώτημα λοιπόν είναι αν πράγματι οι κυβερνήσεις των κρατών – μελών της Ε.Ε. επιθυμούν την καταπολέμηση της ακρίβειας...¹

Πράγματι, το κράτος επιβάλλει και ελέγχει τον πληθωρισμό. Γιατί ο πληθωρισμός λειτουργεί ως αντλία μεταφοράς αξίας από τις τσέπες μας στα κρατικά έσοδα και στους λογαριασμούς των αφεντικών. Οι πολιτικές της «μάχης με τον πληθωρισμό» είναι μικρορρυθμίσεις της αντλίας, ώστε να ρουφάει όπως πρέπει. Έτσι άλλωστε εξηγείται ότι το ελληνικό κράτος μπορεί να αγοράζει χαρούμενο όπλα που φτάνουν έως την Ερυθρά Θάλασσα, την ίδια στιγμή που η εργατική τάξη τρώει το πακέτο του αιώνα. Μπορούμε δηλαδή να πούμε με ασφάλεια ότι ζούμε σε μια καλά οργανωμένη πολεμική οικονομία. Ή για να το πούμε σαφέστερα, ότι πληρώνουμε το κόστος της μετατροπής μας σε κρέας για κανόνια δίχως να καταλαβαίνουμε Χριστό.

1. Βασίλης Πανουσόπουλος, «Η οικονομική πολιτική και ο πληθωρισμός στην Ευρώπη», *Καθημερινή*, 4/2/2024.

2. «Τιτάν: Αύξηση πωλήσεων 14% και υπερδιπλάσια κέρδη στο 9μηνο», *moneyview.gr*, 9/11/2023. Ο τονισμός δικός μας.

3. Χρύσα Λιάγγου, «Παρελθόν το μονοπώλιο της ΔΕΗ στην υψηλή τάση», *Καθημερινή*, 11/5/2023. Για τη δική μας περιγραφή του ζητήματος δες «πολεμική οικονομία μέσω ηλεκτρικού ρεύματος», *Antifa* #85, 5/2023.

4. Μπορείτε να δείτε το «Οικονομία, Πειθαρχία και Εθνικοσοσιαλισμός: Αναγκαίες επιδιορθώσεις στην έως τώρα περιγραφή του ιού», *Antifa* #76, 7/2021.

5. Νίκος Ρουσάνογλου, «Η επανέναξη των μεγάλων έργων δίνει πνοή στις κατασκευές», *Καθημερινή*, 1/2/2024.

6. «Αυτό είναι το κόστος των πανίσχυρων Belharras: Δολοφονική επικοινωνία με τα Rafale – Τα πανίσχυρα όπλα ισοπεδώνουν την Τουρκία», *Newspost.gr*, 2/10/2021· οι τονισμοί στο πρωτότυπο.

7. «Κ. Μητσοτάκης: Το 2024 με καλύτερους μισθούς, υψηλότερες συντάξεις και πλούτο που θα επιστρέφει στην κοινωνία», *Ναυτεμπορική*, 31/12/2023.

ΠΑΝΙΣΧΥΡΑ ΟΠΛΑ ΙΣΟΠΕΔΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ορίστε και μια οπτική αναπαράσταση του -εγκεκριμένου για Έλληνες - συμπεράσματος από την κρίση της Υεμένης. Όσο περισσότερο μοιάζει με κομπιούτερ τόσο καλύτερα. Το κόστος του πρόσφατου αναγκαίου «εκσυγχρονισμού» (πριν τα F-35) αναλύεται ως εξής:

Τα 18 **Rafale** θα κοστίσουν **2.400.000.000 ευρώ** έως **3.100.000.000 ευρώ** λόγω της αλλαγής κόστους των μετάλλων. Οι 3 **φρεγάτες Belharras** (με option για 1 ακόμη το 2026) και 3 **κορβέτες Gowind-2500** συν (1) option στα **5.000.000.000€**. Για την αναβάθμιση των **F-16 Block 52** σε **F-16 Viper**, το κόστος κυμαίνεται στα **1.200.000.000€**. Οι 4 **φρεγάτες τύπου ΜΕΚΟ 200** θα κοστίσουν **500.000.000 ευρώ**, ενώ το **σύστημα νυχτερινής σκόπευσης Sniper**, **120.000.000 ευρώ**. Το συνολικό κόστος κυμαίνεται στα **9.920.000.000 ευρώ**.⁶

Μοιάζει με κατάλογο μπακάλικου. Μόνο που έχει τελική σούμα 10 δις (υπολογίσαμε από μόνοι μας το κόστος της προσθήκης ελληνικής σημαίας με το Photoshop – να μην είναι 80 μύρια, άμα αλλάζουμε και τα μέταλλα;).

Τότε που δημοσιεύτηκε, ο κατάλογος δικαιολογήθηκε μέσω της δίκαιης θέλησης «ισοπέδωσης της Τουρκίας». Τώρα όμως μαθαίνουμε ότι τα ψώνια θα είναι μια χαρά και για αποστολές στον Ινδικό Ωκεανό.

Για το πού βρίσκονται τα λεφτά για όλα τούτα, είπαμε ήδη.